

Jan Nepomuk Vincenc Diviš 6. 4. 1848 — 13. 10. 1923

Jan Vincenc se narodil v Pardubicích, kde také absolvoval gymnaziální studia. Pokračoval ve vzdělávání na pražské polytechnice, přitom působil v laboratoři (dnes Národního) muzea u Antonína Friče, byl také asistentem Joachima Barrande. Jako čerstvý inženýr (1870) nastoupil na místo praktikanta v pardubickém cukrovaru pod ředitelem Josefem Pflegrem. V roce 1873 podnikl studijní cestu do Německa, Francie a Belgie. V roce 1876 se stal ředitelem cukrovaru v Josefově a od roku 1879 ředitelem cukrovaru

v Přelouči, ten řídil do roku 1919. Od dubna 1914 do června 1919 byl rovněž starostou Přelouče za Národní stranu.

Ing. J. V. Diviš spolu s prof. Preisem a K. C. Neumannem položil základy naší cukrovarnické literatury, již ve 24 letech napsal známou „Rukověť rozborů cukrovarnických“ (1872), dále např. „Pokroky průmyslové a národohospodářské (1874), „Saccharimetrie na základě fyzikálním a chemickém“ (1897) a další práce (i německy). Vytvořil i řadu spisů z dějin cukrovarnictví, např. „Příspěvky k dějinám průmyslu cukrovarnického v Čechách, 1830–1860“ (1891), Dějiny Spolku cukrovarníků východních Čech“ (1894), kapitolu o cukrovarnictví v publikaci „Sto let práce“ (1891), ... v roce 1932 pak vyšly jeho paměti „Vzpomínky cukrovarníka, 1866–1874“. Roku 1897 byl jmenován c. k. konzervátorem, věnoval se historii kraje a napsal publikace o památkách, přeložil také některá díla Julese Verna (na podnět J. Nerudy). Byl členem mnoha významných kulturních a vědeckých institucí.

Blaboslav Marek